

China Daily udgiver stor profil af Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsens arbejde

18. aug., 2017 – *China Daily's* weekendudgave har en profil i fuld længde af Helga Zepp-LaRouche, af *China Daily's* USA-korrespondent Chen Weihua, med titlen, »*Identifying with China*« (Identificering med Kina) og med en indledning, der lyder, »Helga Zepp-LaRouche ser Bælte & Vej Initiativet som opfyldelsen af sin og sin mands, amerikanske politiske aktivist Lyndon LaRouches, livslange indsats«.

Helga under sit første besøg i Kina, i 1971.

Artiklen fortsætter dernæst med at diskutere Zepp-LaRouches første, lange besøg til Kina som ung journalist under perioden med Kulturrevolutionen. »Min generation var stadig nysgerrig over for verden«, siger Zepp-LaRouche. »I dag googler de unge mennesker blot om ting fra deres søgemaskine. Jeg ville se, hvordan verden ser ud.« I interviewet fortæller Zepp-LaRouche om nogle af sine indtryk fra dengang, inklusive, at nogle af de kinesere, hun mødte, talte tysk og beredvilligt talte om deres situation. »Hun fandt, at folk var 'venlige', men sagde, 'Folk var slet ikke lykkelige'«, skriver Chen. På samme rejse, siger han, besøgte Zepp-LaRouche også Afrika og andre dele af Asien og så den enorme fattigdom. »Jeg kom tilbage fra denne rejse med den absolutte overbevisning, at verden måtte ændre sig, måtte blive forbedret«, sagde hun. Efter hjemkomsten søgte hun efter løsninger og stiftede bekendtskab med den amerikanske, politiske aktivist Lyndon LaRouches arbejde,

skriver Chen, »som er bedre kendt som ophavsmanden til LaRouche-bevægelsen«.

»Bevægelsen, der har omfattet mange organisationer og selskaber i verden, promoverer en genoplivelse af klassisk kunst og større helligelse til videnskab; den er fortalere for udviklingen af store, økonomiske infrastrukturprojekter på global skala; og kræver en reform af det globale finanssystem, der tilskynder til investering i den fysiske økonomi og undertrykkelse af finansspekulation.«

»Helga fandt, at Lyndon var den eneste, der talte om behovet for udvikling og industrialisering af Afrika og den Tredje Verden, såvel som også etableringen af en international udvikling, noget i lighed med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB)«, skriver han. Helga Zepp og Lyndon LaRouche blev gift i 1977.

Helga Zepp-LaRouche var inviteret til at deltage på Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017, hvor hun deltog i flere diskussionspaneler.

Artiklen fortsætter med at diskutere Helgas og hendes mands arbejde med at forfølge disse mål sammen med den indiske premierminister Indira Gandhi og Mexicos præsident José López Portillo. Zepp-LaRouche roser Kinas arbejde med Bælte & Vej og AIIB og fortæller om nogle af sine aktiviteter om dette spørgsmål i løbet af de seneste tre år, inklusive hendes deltagelse på Bælte & Vej Forum i Beijing. »Jeg var meget glad for at deltage«, siger Zepp-LaRouche i interviewet, »for vi har kæmpet så længe for dette. Jeg identificerer mig på en måde med dette projekts succes.«

I interviewet taler hun også om betydningen af Trump-administrationens åbne holdning til Forummet, ved at sende en amerikansk delegation på højt niveau, og understreger, hvor

fordelagtigt, samarbejde omkring Bælte & Vej ville være for genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Hun siger, at, under sine diskussioner med afrikanske delegerede på Beijing-forummet, var det tydeligt, at de nu har et håb for fremtiden, et håb, der var svært fraværende før det kinesiske initiativ. Chen fortsætter: »Helga siger, at det, Kina gør, har berettiget det, som hun og hendes kolleger har gjort i de seneste 40 år.« Vi er meget glade» for BVI, siger Zepp-LaRouche. »Det er én ting, at en lille organisation som vores producerer ideer, men det er en ganske anden ting, at verdens største land begyndte at gennemføre dem.« Hun beklager det faktum, at hendes mand, Lyndon LaRouche, der er 94 år, sandsynligvis ikke kommer til at besøge Kina. »Han elsker Kina«, siger Zepp-LaRouche, »og han er overbevist om, at det kinesiske initiativ (BVI) lige nu er den vigtigste ting på planeten.«

China Daily USA udkommer overalt i USA. Interviewet skal efter planen også udkomme i den europæiske udgave af *China Daily* i næste uge.

<http://europe.chinadaily.com.cn/>

To paradigmer, Ét valg

Leder fra LaRouche PAC, 13. august, 2017 – Den strategiske betydning af telefonsamtalen den 11. august mellem præsident Trump og Xi Jinping, som blev understreget af Helga Zepp-LaRouche, blev yderligere åbenlys i gårsdagens publikation i *Xinhua* af Kinas »udskrift« af denne samtale. Det indeholdt de samme, essentielle punkter, som var indeholdt i det tidligere udskrift fra Det Hvide Hus – inklusive behovet for en fredelig, forhandlet løsning på Koreakrisen – men tilføjede i

sin konklusion, at, »mht. spørgsmålet om Koreas atomvåben sagde Trump, at USA fuldt ud forstår Kinas bestræbelser på at løse det og er villig til fortsat at holde en tæt kontakt med Beijing om vigtige internationale og regionale spørgsmål af fælles interesse«.

Så ikke alene spillede den »ekstremt nære« relation mellem de to ledere – som blev skabt på deres personlige møder på Mar-a-Lago og G20-topmødet – en rolle i at forsøge at køle den aktuelle Koreakrise ned og forhindre en britiskanstiftet krig i at eksplodere; men denne relation er ligeledes en erklæret, strategisk faktor for at adressere andre »vigtige internationale og regionale spørgsmål af fælles interesse« i takt med, at disse fremkommer.

Hvad ville der ske, hvis præsident Trump udviklede en lignende arbejdsrelation med Ruslands Vladimir Putin? Hvad om de Tre Store – Trump, Xi og Putin – i fællesskab arbejdede for globale infrastrukturprojekter, baseret på Bælte & Vej Initiativet, og for at bekæmpe menneskehedens fjender, såsom Londons terrorisme- og narkoapparat?

Det britiske Imperium og deres lakajer i Wall Street og Washington kender svaret på disse spørgsmål. Og den blotte tanke herom får dem til at frygte for deres blotte eksistens, og for eksistensen af deres system med finansiell udplyndring og folkemord.

Det er grunden til, at de ikke vil opgive deres korthus-fabrikation om Trumps ikkeeksisterende »aftalte spil«, og med den ikkeeksisterende, russiske »hacking« af DNC's computere for at fremme russernes ikkeeksisterende indblanding i det seneste amerikanske præsidentvalg. Pyt med, at der aldrig har eksisteret det mindste bevis, der kan bevise nogen af disse anklager; pyt med, at der nu er en voksende lavine af beviser på Det britiske Imperiums styrende hånd bag alle disse løgne, og af komplottet for at vælte Trumps præsidentskab, enten gennem et kup, eller gennem mord.

LaRouche-bevægelsens rolle, der har resulteret i, at dækningen af VIPS-memoet er kommet ud, har været af central betydning i afsløringen af denne britiske plan, med hidtil positive resultater.

Til hvilket Det britiske Imperiums eneste svar har været »sølv eller bly« – Dope, Inc.'s kapoers gennemprøvede teknik for at fremtvinge lydighed. Hvordan skal man ellers forklare de totalt ensidige afstemninger i Huset og Senatet om loven om russiske sanktioner? Kun fem personer stemte i overensstemmelse med deres samvittighed: Resten stemte enten iflg. de »sølvpenge«, de blev tilbudt som støtte fra Wall Street til deres valgkampagner; eller også pga. »blyet«; afpresning fra FBI og skandaler, eller begge dele.

Kort sagt, så lever og organiserer vi midt i kampen mellem to paradigmer, to systemer for, hvad menneskeheden er, og skal blive til. Det gamle paradigme er ved at gå til grunde, og alle problemerne i verden stammer herfra, og fra deres desperate indsats, dømt til undergang, for at overleve.

Så bliv ikke indfanget af detaljerne. Fremlæg det store billede for folk – som er det eneste, der er værd at kæmpe for, i enhver sammenhæng.

Foto: Præsident Donald Trump og førstedame Melania Trump poserer for fotografen sammen med Kinas præsident Xi Jinping med frue, Peng Liyuan, torsdag, 6. april, 2017, ved indgangspartiet til Mar-a-Lago i Palm Beach, Florida. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Trump og Xi diskuterer krisen over Koreahalvøen

12. aug., 2017 – USA's præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde en telefonsamtale om Nordkorea i går aftes, en udveksling, som Helga Zepp-LaRouche vurderede, var af den yderste strategiske vigtighed for at køre fremstødet for Tredje Verdenskrig, der kommer fra Det britiske Imperium og allierede kredse, af sporet. Idet hun tog den i vid udstrækning retoriske – og endnu ikke militære – art af den seneste optrapning af angreb mellem USA og Nordkorea til efterretning, understregede Zepp-LaRouche ikke desto mindre: »Stik ikke jer selv blå i øjnene; situationen er ekstremt farlig«, eftersom briterne forsøger at fremprovokere en reel krig på Koreahalvøen, og globalt.

Kinas CGTN-fjernsynskanal rapporterede, at, under telefonsamtalen mellem Trump og Xi, erklærede begge ledere deres interesse i at opretholde fred og stabilitet på en atomvåbenfri halvø. CGTN citerede præsident Xi for at sige: »Alle relevante parter må nu udøve tilbageholdenhed. Det koreanske atomspørgsmål må løses gennem politisk forsoning og dialog«.

Det officielle udskrift af telefonsamtalen fra Det Hvide Hus bemærkede ligeledes, at de to ledere havde aftalt, at det var presserende nødvendigt at tage skridt hen imod »at opnå fred og stabilitet på Koreahalvøen«, inklusive »atomafrustning af Koreahalvøen«. Det Hvide Hus' rapport sluttede dernæst med en meget stærk erklæring om den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder:

»Præsident Trump ser frem til at træffe præsident Xi i Kina senere på året, et møde, der bliver en særdeles historisk begivenhed. Relationen mellem de to præsidenter er ekstremt tæt og vil forhåbentlig føre til en fredelig løsning af

problemet med Nordkorea.«

Ud over denne direkte kommunikation mellem lederne af USA og Kina, skal USA efter sigende også have en kommunikationsbagkanal til den nordkoreanske regering. Ifølge en rapport, der blev udgivet i går af Associated Press, er den såkaldte »New York-kanal« mellem USA og Nordkorea, der var blevet afbrudt af daværende præsident Barack Obama i 2016, blevet genoplivet fra og med i år under Trump-administrationen. Dette involverer Joseph Yun, USA's udsending for Nordkorea-politik, og Pak Song-il, en seniordiplomat ved den nordkoreanske FN-mission. Yun, der også er viceudenrigsminister for Korea og Japan, arbejdede under ledelse af udenrigsminister Rex Tillerson for at sikre udleveringen tidligere på året af den unge amerikaner, Otto Warmbier, der senere døde efter sin hjemkomst.

Ifølge AP foregår der ikke megen forhandling gennem »New York-kanalen« på nuværende tidspunkt, i betragtning af graden af mistillid mellem USA og Nordkorea, men kanalen er fortsat åben som et middel til at sende budskaber og information. Både præsident Trump og Udenrigsministeriet nægtede at kommentere rapporten, da de blev spurgt af journalister.

Foto: Præsidenterne Trump og Xi fotograferet i forbindelse med Xi's besøg på Mar-a-Lago, april, 2017, der konsoliderede deres tætte relation.

Historisk aftale mellem Italien og Kina om Tchadsøen

7. aug., 2017 – Støttet af deres respektive regeringer, underskrev det italienske ingeniørfirma Bonifica Spa og

PowerChina, et af Kinas største, multinationale selskaber, en hensigtserklæring om samarbejde omkring undersøgelse, og sluttelig udførelse, af konstruktion af det største infrastrukturprojekt, der nogen sinde er besluttet for Afrika, og som er det integrerede projekt for vandoverførsel, energi og transport ved navn Transaqua.

Erklæringen blev underskrevet under et møde mellem de eksekutive ledere af de to selskaber i Hangzhou den 6.-8. juni i overværelse af den italienske ambassadør til Kina, men det blev først kendt i begyndelsen af august.

Transaqua er en idé, der blev udviklet af Bonifica i 1970'erne, om at bygge en 2.400 km lang kanal fra den sydlige region af den Demokratiske Republik Congo, og som ville opfange bifloderne på Congoflodens højre bred gennem dæmninger og reservoirer og, gennem tyngdekraften, bære op til 100 mia. m³ vand om året til Tchadsøen med det formål at genopfylde den skrumpende Tchadsø, og desuden producere elektricitet og rigeligt vand til overrisling. Kanalen ville blive en hovedtransportinfrastruktur for det centrale Afrika.

I de seneste årtier er situationen omkring Tchadsøen blevet mere og mere eksplosiv og presserende. Mens udtørringen af søen har fremtvunget en masseemigration til Europa, er forarmelsen af regionen blevet en frugtbar grobund for rekruttering af terrorister til Boko Haram. Selv om Transaqua tilbød en løsning på disse problemer, har vestlige nationer og institutioner hidtil afvist at acceptere det, med finansielle og ideologiske påskud.

Takket være LaRouche-organisationens kamp i alle disse år, sammen med ophavsmændene til Transaqua-ideen, kan dette projekt nu blive til virkelighed inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet. EIR og Schiller Instituttet har gjort det muligt for Kommissionen for Tchadsøens Bækken (LCBC), under nigeriansk lederskab, og ophavsmændene til Transaqua at komme sammen, og at Transaqua er blevet anerkendt som den eneste,

realistiske løsning. I december 2016 underskrev LCBC et forståelsesmemorandum med PowerChina og arrangerede sluttelig kontakt mellem de italienske og kinesiske selskaber.

Den nigerianske minister for vand, Suleiman Adamu, der talte om 2016-MOU'en til *Nigeria Tribune* den 25. juli, bemærkede, at PowerChina hr ansvaret for den interne overførsel i selve bækkenet. »Kina gør præcis det samme, de overfører vand fra det sydlige Kina til det nordlige Kina. Lige som Nigeria har det sydlige Kina mere vand end det nordlige Kina. I den nordlige del er nogle områder halvtørre, så de overfører vand. Kanalen, de byggede, er på i alt omkring 2.500 km, og det er Fase 1.

Leder af LCBC, engelske Abdullahi Sanusi, har udtrykt sin overbevisning om, at det nye samarbejde vil lykkes med at »blive en del af god historie og bringe håb til dem, der ikke har nogen stemme«.

Se også: »EIR Brings Transaqua Plan, BRICS to Lake Chad Event«, *EIR*, 5. dec. 2014.

Lavrov siger, både Rusland og Kina kræver dobbelt indefrysning mod Korea

7. aug., 2017 – Efter sit møde, på sidelinjen af ASEAN-topmødet, med Kinas udenrigsminister Wang Yi, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at Rusland og Kina er enige om holdningen med dobbelt indefrysning af Nordkoreas raket- og atomprøveaffyringer, og amerikansk-sydkoreanske militærøvelser, rapporterede TASS. »Som I ved, så er det

Ruslands og Kinas fælles holdning«, sagde Lavrov. »Denne holdning er, som I ved, forseglet i den fælles erklæring af 4. juli fra begge landes udenrigsministre og indebærer, at man går frem mod den politiske proces gennem det kinesiske initiativ om den dobbelte indefrysning: indefrysning af alle missilaffyringer og alle atomprøveaffyringer fra Nordkoreas side, og en samtidig indefrysning af storstilede militærøvelser fra USA's og Republikken Koreas side.«

For første gang responderede USA's Udenrigsministerium. Talsperson Susan Thornton sagde, at USA ikke anså den dobbelte indefrysning for at være fair, eftersom de amerikansk-sydkoreanske øvelser er »defensive«, og at det derfor ikke anså løsningen for at være »realistisk«.

»Megen opmærksomhed blev givet til situationen på den Koranske Halvø, inklusive i sammenhæng med en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der bogstavelig talt blev vedtaget i nat, og som, sammen med nye og ret alvorlige forholdsregler for indvirkning på Pyongyang-lederskabet, med det formål at opnå opfyldelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution mht. Nordkoreas missil- og atomprogrammer, også indeholder FN's Sikkerhedsråds faste forpligtelse til at genoptage sekspartsforhandlinger om en søgen efter en politik afgørelse«, sagde Lavrov.

Foto: Nordkoreas interkontinentale ballistiske missil, Hwasong-14.

**Rusland får måske hjælp fra
Kina til at overvinde**

amerikanske sanktioner

6. aug., 2017 – I dag rapporterer Sputnik, at Igor Yushkov, der identificeres som en ledende ekspert i den Nationale Energisikkerhedsfond, sagde, at de nye, amerikanske sanktioner direkte truer primært to projekter: NordStream 2 og den anden gren af Turkish Stream.

Det er særdeles interessant, at de to hovedområder for Europas rolle i NordStream 2, der nu trues af sanktionerne – lånegarantier fra europæiske banker og lægning af undervandsgasledninger, som Rusland ikke har kapacitet til – potentielt kan imødekommes af Kina. Bemærk, at *Global Times* allerede har luftet ideen om, at Kina kunne udstrække en »bailout« til Rusland, for at hjælpe dem med at imødegå sanktionerne.

»I alt €9,5 mia. (\$11,2 mia.) er blevet annonceret til byggeriet af NordStream 2 under bankgarantier fra Gazproms vestlige partners side«, sagde Dmitry Marunich, med-formand for Energistrategifonden, til Sputnik.

»Med hensyn til energisektoren, så har kinesiske selskaber mange af de teknologier, som vestlige selskaber har«, sagde Yushkov til Sputnik. Dette skulle inkludere lægning af undervandsgasledninger.

Sputnik bemærker, at EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker har sagt: »Vi er parat. Vi må forsvare vore økonomiske interesser, inklusive vis-a-vis USA, og det vil vi gøre.« Med hensyn til dette, sagde Yushkov: »Hvis EU vedtager en lov, der modgår de amerikanske sanktioner, ville dette udfordre amerikanske loves globale gyldighed og således udgøre en udfordring af Washingtons rolle som global, politisk leder.«

RADIO SCHILLER 7. aug. 2017: Britisk hånd bag offensiv i USA for kup imod Trump og forfatningen og for krig imod Rusland

v/ formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/britisk-hand-bag-offensiv-i-usa-for-kup-imod-trump-og-forfatningen-og-for-krig-imod-rusland

Krigsfeberen stiger – 'Først Rusland, og dernæst Kina'

Leder fra LaRouche PAC, 6. aug., 2017 – John Pilger, en voldsom kritiker af det angloamerikanske krigsparti, kom lørdag med en skarp advarsel om en fremstormende atomkrig. »Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang«, skrev han på Truthdig. »Det skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland ... De har inddæmnet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død ... først Rusland, og dernæst Kina.«

Dette kommer i kølvandet på den tilsvarende, skarpe advarsel fra Oliver Stone i fredags, hvor han påpegede det vanvid, som demonstreredes af den næsten enstemmige kongresvedtagelse af sanktioner mod Rusland (som Trump har erklæret forfatningsstridige og tilføjer, at han ikke vil håndhæve sådanne forfatningsstridige love). Stone konkluderede: »Nu forstår jeg, hvordan Første Verdenskrig begyndte.«

Begge disse mænd ringer med en nødvendig alarmklokke, men forstår ikke, hvad den nødvendige løsning er, som den formuleredes af Lyndon LaRouche den 31. juli:

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende kup mod det amerikanske præsidentskab og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles. Det britiske system må opgives, og præsidenten må ikke spare nogen indsats for at redde dette lands befolkning, og resten af menneskeheden, fra yderligere britiskdirigeret forsagelse af deres liv. Opgiv briterne; red folket.«

Den britiskanstiftede Kolde Krig, der blev iværksat umiddelbart efter deres amerikanske nemesis Franklin Roosevelts død, er nu atter på plads, men nu i en verden, i hvilken enhver krig vil være af en termonuklear art og resultere i afslutning af civilisationen, som vi kender den, eller endda menneskehedens udslettelse. Ud over at fortælle Winston Churchill lige op i ansigtet, at USA ikke ville udkæmpe krigen for at redde Det britiske Imperium, indgik Roosevelt også et partnerskab med Rusland og Kina – præcis de nationer, som han vidste, var nødvendige og fyldestgørende for at besejre Det britiske Imperium og den nazistiske svøbe, det havde frembragt. Hans utimelige død og det efterfølgende Harry Truman præsidentskab, fremskyndede Amerikas nedslagtning af titusinder af uskyldige mennesker i en atomforbrænding (for præcis 72 år siden i dag i Hiroshima) samtidig med, at det også hjalp koloniherrerne tilbage i deres tidligere kolonier og således gennemtvang flere generationers anti-kolonikrige og endnu mange hundrede af tusinder af unødvendige dødsfald.

Det, vi i dag konfronteres med, er langt værre.

Det til trods for, at løsningerne ikke alene kendes – de er blevet promoveret af LaRouche i de seneste 50 år – men nu også er for hånden og gennemføres under Kinas og Ruslands lederskab i hele Eurasien, Afrika og Latinamerika, i form af Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej, der initieredes af Lyndon og Helga LaRouche efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at opnå fred gennem udvikling og afslutningen på krigsførelse som et middel til imperiemagt.

Trump holder stand. Han lagde korrekt skylden på Kongressen for de forværrede relationer mellem verdens to førende atommagter og meddelte, at han vil sende en repræsentant til at mødes med russerne mht. den betændte krise i Ukraine. I dag mødtes udenrigsminister Rex Tillerson i over en time med udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af ASEAN-mødet i Manila, og samtidig demonstrerer fremskridtet i Syrien for verden, hvordan terrorisme kan besejres gennem et tæt, amerikansk-russisk samarbejde.

I mellemtiden demonstrerer Kina, hvordan udvikling kan transformere områder i verden, der i århundreder er blevet udplyndret og i øvrigt ignoreret af de vestlige magter. I denne weekend har de netop indgået kontrakt om at bygge et enormt vandkraftværk i Angola som en del af deres transformation af afrikansk infrastruktur, og de har annonceret investeringer i Haiti til mange milliarder dollar, og som vil omfatte elektricitet, jernbaner, boliger, markeder og endnu mere og skabe 20.000 jobs frem til årets afslutning. Hvor ynkeligt gør det ikke Obamas udtryk for sympati for ofre for jordskælvet, der ødelagde denne nation i 2010, alt imens han dårligt nok løftede en finger for at genopbygge noget som helst, for slet ikke at tale om at transformere landet til en moderne nation!

De ti sydøstasiatiske nationer og Kina indgik i dag aftale om en ramme for en Adfærdskodeks i det Sydkinesiske Hav og

markerede således endnu et skridt hen imod fred og samarbejde i dette område af verden, nu, hvor Obamas indblanding i Filippinerne er blevet afsluttet med valget af Rodrigo Duterte, der er vært for ASEAN-møderne i Manila. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi roste fremskridtet i området, som fortsat vil gå fremad, sagde han, hen imod et »omfattende strategisk partnerskab«, så længe »der ikke finder nogen alvorlig forstyrrelse sted fra udenforstående parters side«, og således åbenlyst refererede til Obama-årene.

Alt imens faren for krig har nået et kritisk punkt, så har en sådan fare også et enormt potentiale for, at det »nye paradigme« kan feje hen over Europa og USA. Europæerne er rasende over de sekundære sanktioner imod deres økonomier under loven om sanktioner mod Rusland, og mange ledende personer kræver nu en genoprettelse af relationer med Rusland og en afvisning af diktaterne, udstedt af USA's Kongres. Mens Trump og Tillerson er fortalere for fornuft mht. Rusland og Kina, så er delegationer fra industri og landbrug på besøg i Kina og ser hen til kinesiske handels- og infrastrukturinvesteringer til at være med til løfte landet ud af sine vanskeligheder.

Som LaRouche har fremført, så må Amerika tilslutte sig den Nye Silkevej. Tiden er inde.

Pilgers advarsel: Sanktioner mod Rusland er forberedelse til atomkrig,

'Hvis vi tillader det'

6. aug., 2017 – Den amerikanske journalist og dokumentarfilmskaber John Pilgers advarsel om »Invitation til atomkrig med Rusland«, som i går blev udgivet af Truthdig, er skarp, korrekt ubehagelig og en opfordring til at gå til modstand. Her følger et ekstensivt citat.

Efter netop at have læst Nevil Shutes efterkrigstidsroman, *On the Beach* (dansk titel På stranden) fra 1957, anbefaler han:

»Intet, jeg har læst om atomkrig, er så ubøjelet i sin advarsel. Ingen bog er mere indtrængende ... Jeg læste 'På Stranden' for første gang forleden dag og blev færdig med den, netop, som Kongressen vedtog en lov om at føre økonomisk krig mod Rusland, verdens næststørste, dødbringende atommagt. Denne vanvittige lov havde ingen berettigelse, bortset fra et løfte om udplyndring ...

Deres hovedmål synes at være krig – rigtig krig. Ingen så ekstrem lov kunne indikere noget andet. De synes at tørste efter det ...

Man udfører lobotomi, det hvide snit, på hver generation. Kendsgerninger fjernes. Historie bortskæres og erstattes med det, *Time* magasinet kalder 'en evig nutid'.

De, der kalder sig liberale eller tendentiøst 'venstrefløj', er ivrige deltagere i denne manipulation og dens hjernevask, som i dag vender tilbage til ét navn: Trump ...

Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang. Dette skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland.

Dette glimt af fornuft, eller simpel pragmatisme, er en bandlysning af forvalterne af national sikkerhed, der vogter et system, baseret på krig, overvågning, våben og ekstrem

kapitalisme. Martin Luther King kaldte dem 'de største leverandører af vold i verden i dag'.

De har inddæmmet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død. Deres mål er at splitte den moderne Russiske Føderation ...

Det er en samtidig trussel. Først Rusland, og dernæst Kina. USA har netop gennemført en enorm militærøvelse sammen med Australien, kendt som Talisman Sabre. De øvede en blokade af Malaccastrædet og det Sydkinesiske Hav, gennem hvilket Kinas økonomiske livliner passerer ...

På toppunktet af den Kolde Krig, var det antikommunistiske hysteri i USA af en sådan grad, at amerikanske regeringsfolk, der var på officielle ærinder i Kina, blev anklaget for forræderi og fyret. I 1957 – det år, Shute skrev 'På stranden' – kunne ingen embedsmand i Udenrigsministeriet tale verdens mest befolkede lands sprog. Folk, der kunne tale mandarin, blev udrenset under et indskrænkende regime, der nu gentages i den netop vedtagne kongreslov, med Rusland som sit mål.

Loven var tværpolitisk. Der er ingen fundamental forskel på Demokrater og Republikanere. Termerne venstre og højre er meningsløse. De fleste af Amerikas moderne krige blev indledt, ikke af konservative, men af liberale Demokrater.

Da Obama forlod embedet, præsiderede han over rekordmange syv krige, inklusive Amerikas længste krig og en kampagne uden fortilfælde for udenretslige drab – mord – via droner.

Ifølge en undersøgelse af Rådet for Udenrigsrelationer kastede Obama, den modstræbende, liberale kriger, under sit embedes sidste år 26.171 bomber – tre bomber i timen, 24 timer om dagen. Efter at have aflagt løfte om at 'befri verden' for atomvåben, byggede modtager af Nobels Fredspris flere

atomspræghoveder end nogen anden præsident siden den Kolde Krig ...

En af Obamas sidste handlinger som præsident var at underskrive en lov, der bevilgede det rekordstore beløb af \$618 mia. til Pentagon ... Begravet i detaljerne var etableringen af et Center for Informationsanalyse og Respons. Dette er et sandhedsministerium. Det har til opgave at levere en officiel narrativ af kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af en atomkrig – hvis vi tillader det.«

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til

Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det

betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under

George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury' (juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge

deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristik, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristik. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi

engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktionerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktionerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktionerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de

kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktionerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J.

Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et

tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredssorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigene, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellempøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere

det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at

denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så

tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikker, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

POLITISK ORIENTERING 3.

august, 2017:

Stop kupforsøget imod Trump – data viser, at anklager imod Rusland var plantede beviser. Se også 2. del her.

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

»... Vi har netop haft den amerikanske Kongres, Repræsentanternes Hus, Senatet, som har vedtaget en ny lov, som er totalt ulovlig, kan man sige, bryder forfatningen på en hel masse punkter, men som blev vedtaget i Senatet med stemmerne 98 mod 2, og i Repræsentanternes Hus, 419 mod 3; så vi snakker ikke bare om, at her er et veto-sikkert flertal; vi snakker om, at meget få folk turde stemme imod; og denne lov gik grundlæggende ud på, at man sagde, præsident Trump ikke må have lov til at forbedre relationerne med Rusland, tværtimod, så skal han pålægge Rusland nye sanktioner; og iflg. den amerikanske forfatning er udenrigspolitik noget, der hører ind under præsidenten, det hører ikke under Repræsentanternes Hus; Senatet skal godkende ligesom ministre, præsidenten skal rådføre sig med dem, men grundlæggende set er det præsidenten, der fastlægger udenrigspolitikken. Og her vedtog de så, at der skal nye sanktioner; USA må aldrig nogensinde godkende, med mindre Kongressen beslutter sig for det, at Krim faktisk tilhører Rusland; man må ikke lempe sanktionerne, man skal

fastholde de sanktioner, Obama skyndte sig at få igennem, inden han blev fjernet som præsident, så at sige, mere eller mindre til evig tid, med mindre Kongressen beslutter, at de skal fjernes. Og så var der lige nogen sanktioner mod Iran og Nordkorea ... Det her skete for en uge siden, og Trump underskrev så i går denne lov, men lavede samtidig en udtalelse som præsident, hvor han sagde, jeg skriver under på denne lov af hensyn til den nationale samhörighed; men jeg kommer ikke til at gennemføre de dele af loven, som er forfatningsstridige. ...«

Se også 2. del:

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/stop-kupforsoget-imod-trump-data-viser-at-anklager-imod-rusland-var-plantede-beviser

Afslør den britiske bluff: De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod

Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

Tillerson på kurs mod samarbejde med Rusland og Kina

2. august, 2017 – På trods af Kongressens vedtagelse af sanktioner og andre stressfaktorer, skitserede den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson Trump-administrationens forpligtende engagement til at fortsætte samarbejde, hvor det er muligt, og arbejde for at forebygge konflikter, hvor det er nødvendigt, sammen med Rusland og Kina i takt med, at landene konfronterer et »omdrejningspunkt« i historien.

Tillerson mødtes med journalister i Udenrigsministeriet i går aften for at opdatere og forklare Trump-administrationens udenrigspolitik. Han sagde, at, ser man 50 år tilbage i tiden, så har der fundet et betydningsfuldt skifte sted på det tidspunkt, hvor den europæiske kommunisme kollapsede, og at vi nu står over for et »omdrejningspunkt« som følge af den dramatiske ekspansion af Kinas rolle i verden. Han bekræftede

administrationens forpligtelse over for »at gøre Amerika stort igen«, men understregede, at, når Trump siger »Amerika først«, så mener han ikke »kun Amerika«. Tillerson understregede, at, på trods af vanskeligheder og uenigheder, så er administrationen forpligtet over for gensidigt fordelagtige og fredelige løsninger af disse vanskeligheder.

Tillerson sagde, at kampen mod terrorisme er »et område af gensidig interesse« og sagde til reportere, »Vi er forpligtet over for stabilitet i Syrien i kølvandet på kampen for at besejre ISIS« og tilføjede, at USA var for »et forenet, ikke delt, Syrien«, såvel som udarbejdelsen af en ny forfatning, frie og fair valg og et nyt, politisk lederskab.

Han sagde, at både USA og Rusland er forpligtet over for at bekæmpe ISIS og dets allierede og over for den fremtidige stabilitet i Syrien. Han sagde, at administrationen finder Ruslands støtte til en fortsættelse på ubestemt tid af Bashar Assads syriske regering »uacceptabel«, og at iranske styrker skal forlade syrisk territorium, »og det er fortsat vores holdning, at Assad-regimet ikke har nogen rolle at spille i den fremtidige regering af Syrien«. Han forklarede, »Vi er åbne over for denne rækkefølge, så længe dette er, hvad slutresultatet bliver«. »Igen, så arbejder vi sammen med Rusland og andre parter for at se, om vi kan komme overens om en vej frem for, hvordan Syrien kan stabiliseres, i verden efter ISIS, skabe zoner med stabilitet og linjer for dekonfliktion, der vil holde, og dernæst skabe betingelser for, at den politiske proces kan udvikle sig i Genève.« Han sagde, at skabelsen af en deeskaleringszone i den sydvestlige del af Syrien, skabt af Rusland, USA og Jordan, var »en lille målestok for succes«, der bør kopieres i hele Syrien.

Om Kina sagde Tillerson: »Hvordan skal vi definere denne relation [med Kina], og hvordan sikrer vi, at økonomisk fremgang til begge lande, og verdens, fordel kan fortsætte, og at dér, hvor vi er uenige – for vi vil være uenige, vi er uenige – at vi vil tackle disse uoverensstemmelser på en måde,

der ikke fører til åben konflikt?

Vi afprøver denne relation gennem ting som situationen i Nordkorea«, sagde han. »Kan vi arbejde sammen for at adressere denne globale trussel, hvor vi har et fælles mål? Og dér, hvor vi er uenige – i det Sydkinesiske Hav, og vi har nogle handelsuoverensstemmelser, der må adresseres – kan vi da arbejde os igennem disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt og finde de nødvendige løsninger, der tjener os begge?«

Tillerson gik videre med at diskutere det spændte forhold med Rusland over Ukraine, forpligtelser over for NATO, Mellemøsten, cyber-sikkerhed, Iran, uenigheden mellem de Forenede Arabiske Emirater og Qatar, narkokartellerne og de interne vanskeligheder i Trump-administrationen. I hvert tilfælde understregede han at arbejde hen imod samarbejde om vore fælles mål og at forhindre konflikt, både med vore »allierede og partnere« og »vore modstandere«.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler til reportere i Udenrigsministeriets Presseafdeling i Washington, D.C., 1. august, 2017

**Krigsfaren intensiveres –
Vi må »gå til den som død og
helvede«
for at afsløre og**

tilintetgøre Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 1. august, 2017 – Krigspartiet i USA eskalerer til feberhede for krig, ikke alene med Rusland, men nu også med Kina. Alt imens medierne og Kongressen fortsætter med at finde på nye påskud for at angribe Trump for at underminere hans bestræbelser på at opbygge konstruktive relationer med Putin og Xi Jinping, har briterne og deres aktører i USA smidt enhver foregiven fornuft over bord og kræver forberedelse til en atomar verdenskrig.

Udenrigsminister Tillerson trak frontlinjerne op i en pressebriefing i Udenrigsministeriet i dag. Forespurgt om de nye sanktioner mod Rusland, der med overvældende flertal blev vedtaget i Kongressen, var Tillerson direkte: »Jeg mener, det amerikanske folk ønsker, at de to mest magtfulde atommagter i verden skal have bedre relationer ... Hverken præsidenten eller jeg er glad for den måde, hvorpå Kongressen behandlede loven om sanktionerne, men vi kan ikke lade det slå os af kursen med at forsøge at genoprette relationerne.«

Nogle folk i administrationen fattede ikke budskabet – eller er ude på at ødelægge det. Vicepræsident Mike Pence, der mandag talte på en pressekonference i Estland med de tre præsidenter fra de baltiske stater, talte med den koldeste af koldkrigsretorik: »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismens kollaps for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end genfærdet af aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst.« I Georgien i dag hævdede Pence, at Rusland havde besat en femtedel af georgisk territorium (med henvisning til Abkhasien og Sydossetien), og sagde dernæst: »Vi står her i dag i svælget – på frontlinjen for frihed, en frontlinje, som russisk aggression har overskredet for næsten et årti siden.«

Den samme form for slutspilskonfrontation lanceres af

Kongressen imod Kina og går direkte efter struben med Trumps bestræbelser på at bringe USA og Kina sammen omkring Silkevejsprocessen. Senator Lindsey Graham (R-NC), der talte på NBC her til morgen, sagde, at »Der er en militær mulighed for at ødelægge Nordkoreas [atom]program, og selve Nordkorea. Hvis der kommer en krig for at stoppe [Kim Jong-un], bliver det dér ovre. Hvis tusinder skal dø, vil de dø dér, de vil ikke dø her.« Han hævdede, præsident Trump var enig og refererede til Trump, der har sagt, at Kina kunne stoppe Nordkoreas atomprogram, men ikke gjorde nok.

For ikke at blive overgået i det britiske »del og hersk« imperievanvid, sendte senator Chuck Schumer (D-NY) et brev til præsidenten med krav om suspendering af »alle kinesiske organisationers fusioner og opkøb i USA«. Husk, at Trump meget viseligt inviterede Kina til at bringe sit Bælte og Vej-infrastrukturudviklingsprogram til USA for at være med til at genoprette nationens ødelagte infrastruktur og industrikapacitet. Schumer rasede: »Det er min vurdering, at Kina ikke vil afskrække Nordkorea, med mindre USA udøver større økonomisk pres på Kina. USA må sende et klart budskab til Kinas regering.«

Også her var Tillerson i dag fornuftens stemme imod krigspartiet: »Vi bebrejder bestemt ikke kineserne for situationen i Nordkorea«, sagde han. »Det er kun nordkoreanerne, der bærer skylden for denne situation. Vi forsøger at formidle til nordkoreanerne: Vi er ikke jeres fjender, vi er ikke en trussel mod jer. Men I præsenterer en uacceptabel trussel mod os, og vi må respondere. Vi håber, de på et tidspunkt vil begynde at forstå dette, og så ville vi gerne sætte os og få en dialog med dem om den fremtid, som vil give dem den sikkerhed, de søger, og den fremtidige, økonomiske fremgang for Nordkorea.«

Det må understreges, at hele russofobien hviler på den nu miskrediterede myte, »Rusland stjal valget«, der var fuldstændigt opdigtet af britisk efterretning og deres

kollaboratører i det korrupte Obama-efterretningssamfund. LaRouche-bevægelsen er nu totalt mobiliseret internt i USA og i hele verden, til at cirkulere juli-rapporten til præsidenten fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), der på afgørende vis beviser, at russerne aldeles ikke gjorde det, men at vrede Demokrater lakkede de famøse DNC-e-mails til WikiLeaks med det formål at afsløre det Demokratiske Partis lederskabs interne beslutning om at forhindre Bernie Sanders i at vinde partiets nominering over krigspartiets aktiv, Hillary Clinton. Briterne stjal det Demokratiske primærvalg fra Bernie Sanders, og lagde dernæst skylden på Rusland med det formål at stoppe Donald Trump i november-valget. De mislykkedes i deres bestræbelse, men forsøger stadig i dag at bringe hans præsidentskab til fald.

En særlig anklager må udpeges for at bringe disse forbrydere for en domstol, før USA ødelægger sig selv, og verden, i en ny krig.

Russerne har udvist forsigtighed mht. at skelne mellem de ulovlige og farlige sanktioner, som Kongressen har vedtaget, og så præsidentens egne handlinger. Men Trump har meget lidt tid til at tage handskerne af og afsløre Russia-gate-forræderiet imod præsidenten.

Som Helga Zepp-LaRouche har sagt, »Gå til den som død og helvede« for at fremtvinge en komplet efterforskning af de forbrydelser, der afsløres i VIPS-rapporten, som er genoptrykt i EIR af 28. juli – se www.larouchepub.com/other/2017/4430_vips_expose_rus-gate.html

Foto: En militærparade afholdes for at fejre 90-års jubilæet for oprettelsen af Kinas Folkets Befrielseshær (PLA) på militærbasen i Zhurihe i det nordlige Kinas Indre Mongoliet Autonome Region, 30. juli, 2017. (eng.chinamil.com.cn/Photo by Fan Jianghua)

Kina slår ned på ulogisk investering i udlandet; promoverer investering i 'realøkonomi' i stedet

Tirsdag, 1. august, 2017 – Kinesiske selskabers »ulogiske« udenlandske investeringer, såsom i ejendomsmarkedet og underholdningsbranchen, er faldet med 49 % på et år som resultat af et regeringsfremstød. »Selskaber har sat mere fokus på investering i realøkonomien«, sagde Qian Keming, vicehandelsminister, i en pressebriefing i går. »At gå fra en vækst på over 50 % i de seneste to år og til et fald på 40 % i årets første seks måneder, kan kun ske på én måde – gennem intervention fra regeringens side«, sagde Wang Jun fra Kinesisk Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger til *Global Times*.

»Det er naturligvis et problem, fordi disse ulogiske investeringer udgør en alvorlig risiko for ikke alene selskaberne, men også for det nationale finansmarked og den nationale økonomi«, sagde Wang. I år har der foreløbig kun været fire investeringer i fast ejendom, hoteller, film, underholdning og professionelle sportsteams, rapporterede Shanghai Securities News i sidste uge.

Vi vil besejre dette kup!

Leder fra LaRouche PAC, 30. juli, 2017 – Lyndon LaRouche sagde for nylig, at, hvis det igangværende kup mod præsident Trump lykkes, får vi atomkrig.

Lyndon Larouche er ikke den eneste, der har erkendt dette. I dag fandt der former for militærdisplay sted, der ikke har fortilfælde, i både Rusland og Kina. I Rusland afholdt man, for første gang i Ruslands historie, en Stor Flådeparade – på Flådens Dag, for at fejre Peter den Stores skabelse af den russiske flåde i 1696. For første gang bragte den skibe sammen fra Ruslands Baltiske Flåde, Sortehavsflåde, Nord- og Stillehavsflåde, sammen med landets Kaspiske Flotille, med i alt 5.000 marinesoldater – og, for første gang i Ruslands historie, blev den inspiceret af Ruslands præsident. Hans korte tale begyndte med at bekræfte, at »Ruslands historie er uadskillelig fra dets modige og frygtløse flådes sejre. Vort lands status som en stærk flådemagt er blevet opnået gennem marinesoldaters og officerers tapre handlinger, vore skibsbyggeres opfindsomme talent og havudforskeres vovelige bedrifter«.

Samtidig, i Kina, blev 90-års jubilæet for Folkets Befrielseshær fejret gennem en militærparade, for første gang, siden grundlæggelsen af Den Kinesiske Folkerepublik i 1949. Den fandt sted i Zhurihe, i den autonome region Indre Mongoliet, på Kinas største militærbase, der er specialiseret i at uddanne i avanceret teknologi. *Wall Street Journal* rapporterer, at nye, mere kapable ICBM'er blev fremvist sammen med andre nye våben, samt 12.000 mekaniserede tropper.

Kinas officielle nyhedstjeneste *Xinhua* rapporterer, at dette var første gang, præsident Xi Jinping har stået i spidsen for så stor en parade på en militærbase. De bemærkede, at »Afdøde ledere Mao Zedong og Deng Xiaoping også inspicerede tropper i felten på historiske nøgletidspunkter«.

I sin tale sagde Xi: »Verden har ikke helt fred, og fred må sikres.«

I dette afgørende øjeblik er Scott Ritter, den tidligere FN-våbeninspektør i Irak, trådt frem for i realiteten at gå sammen med os for at bruge hovedkonklusionerne i memoet af 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) til præsident Trump, til at køre det igangværende kupforsøg af sporet (selv om Ritter er uenig i en af VIPS-memoets mindre vigtige konklusioner).

I *Truthdig* den 27. juli siger Ritter: »Jeg er enig i det argument i VIPS-memoet af 24. juli, der stiller spørgsmålstejn ved Efterretningssamfundets Vurdering (Intelligence Community Assessment, ICA) fra 6. januar, 2017, om russisk indblanding. Denne evaluering fra NIA (National Intelligence Authority) vurderede 'med stor overbevisning, at russisk militæretterretning (General Staff Main Intelligence Directorate, eller GRU) brugte Guccifer 2.0-individet til at udgive data, der har amerikanske personer som mål, i cyber-operationer, både offentligt og specifikt til medier og videregav materiale til WikiLeaks'. De vurderinger, der er indeholdt i ICA om Rusland, og som er selve kernen i den igangværende kontrovers omkring beskyldninger om aftalt spil gennem folk, der er tilknyttet Trumps præsidentkampagne og Rusland, er beviseligt forkerte. VIPS-memoet til præsident Trump er et værdifuldt bidrag til en større diskussion, der ellers mangler, om efterretningssamfundets fejlagtige vurdering.

Implikationerne af de konklusioner, som VIPS-memoet (hvis ikke de faktiske tekniske analyser, det bygger på), er svimlende: DNC-'hacket' var rent faktisk et cyber-tyveri, der blev begået af en insider, som havde direkte adgang til DNC-serveren, og som dernæst med overlæg forfalskede dokumenter for at få dem til at se ud, som om en russisktalende aktør havde haft adgang til dem forud for deres offentliggørelse. Dette er ikke den narrativ, som fremføres af amerikansk efterretning, Kongressen

og mainstreammedierne. Desuden, hvis de er sande, peger de konklusioner, som VIPS er nået frem til, på en mere generel konspiration internt i USA for at underminere troværdigheden hos en ganske vist upopulær, men dog lovligt valgt præsident, og som grænser til oprør.

Der er ingen, der har forbundet tyveriet af DNC-dokumenterne med Guccifer 2.0...

Hvilket bringer os frem til det måske mest mærkværdige aspekt i hele denne sag: DNC-serverne, der er kernen i denne kontrovers, blev aldrig overgivet til FBI til kriminaltekniske undersøgelser. I stedet måtte FBI forlade sig på kopier af data fra DNC-serveren, som blev stillet til rådighed af CrowdStrike. Den kendsgerning, at det var CrowdStrike, og ikke FBI, der tilskrev det til GRU, baseret på undersøgelsen af den angivelige cyber-indtrængen af DNC-serveren, er foruroligende. Som det ses heraf, er der god grund til at betvivle, at CrowdStrike-analysen er realistisk. At FBI, og dernæst USA's Kongres, USA's efterretningssamfund og mainstreammedierne blot ukritisk har eftersnakket denne tvivlsomme vurdering som en kendsgerning, er chokerende.

Historien om Guccifer 2.0 er centrum i den igangværende kontrovers, der hvirvler omkring Trumps Hvide Hus i forbindelse med beskyldninger om aftalt spil med Rusland mht. indblanding i præsidentvalget 2016.«

Ritter konkluderer: »Det, der her står på spil, kunne ikke værre større. Det amerikanske folk ville gøre klogt i at kræve en ordentlig efterforskning af, hvad det rent faktisk var, der skete i DNC i foråret 2016. Der har til dato ikke været nogen undersøgelse, der er betegnelsen værdig, med hensyn til de kendsgerninger, der understøtter de anklager, der er kernen i det amerikanske argument imod Rusland – at GRU hackede DNC-serveren og brugte Guccifer 2.0 som afledningskanal for offentliggørelsen af stjålne dokumenter for således at øve indflydelse på det amerikanske præsidentvalg. VIPS-memorandaet

af 24. juli, 2017, stiller spørgsmålstegn ved disse påstandes sandfærdighed. Jeg mener, at disse tvivlsspørgsmål er velbegrundede.«

Men på trods af alt dette, vedtog Repræsentanternes Hus en vanvittig lov om russiske sanktioner gennem det utrolige stemmeflertal, 419 mod 3, den 25. juli, efterfulgt af Senatets utrolige stemmeflertal, 98 mod 2, den 27. juli. Det må bestemt have været et utroligt pres fra vælgergrundlaget for dette, for et så skævt flertal. Vælgerne må bestemt have ment, denne lov ville standse tvangsauktionerne af deres hjem – ikke? De må bestemt have troet, den ville skaffe dem jobs? Eller sygesikring? Nej? Men, hvordan gik det så til?

Virkeligheden er den, at det amerikanske folk netop havde valgt en præsident, der stod for venskab med Rusland, og for fred – imod en kandidat, der, om valgt, næsten lovede krig med Rusland.

Dette var et britisk efterretningsjob, og et hovedinstrument brugt af britisk efterretning for at få dette beskidte job igennem, var AIPAC, den såkaldte »American Israel Public Affairs Committee«. Disse ensidige og afpressede folk, der stemmer i Huset og Senatet, er AIPAC's varemærke. *New Yorker*-reporter Jeffrey Goldberg rapporterede den 4. juli, 2005, at han nogle år forinden, på en restaurant i Washington, havde spurgt en officiel person fra AIPAC, Steven Rosen, om AIPAC havde mistet indflydelse efter en tidligere skandale. »Et lille smil bredte sig på hans ansigt, og han skubbede en serviet tværs over bordet. 'Ser du denne serviet?' sagde han. 'På 24 timer kunne vi få 70 senatorers underskrifter på denne serviet'.«

Bliv ikke forvirret her – AIPAC repræsenterer ikke jøder eller Israel. Hverken israelske eller amerikanske jøder er enige i AIPAC's politikker – som denne vanvittige lov om sanktioner, der blev presset igennem af AIPAC, atter engang gør det klart. AIPAC repræsenterer arvtagerne efter den store kanon i

organiseret kriminalitet, Meyer Lansky, samme Meyer Lansky, der blev smidt ud af Israel af den israelske premierminister, Golda Meir. Det repræsenterer organiseret kriminalitet, symbiosen mellem organiseret kriminalitet og J. Edgar Hoovers FBI, og begges herrer i britisk efterretning og de britiske kongelige. Lyndon LaRouche har tidligere forklaret dette. Se f.eks. hans artikel i *EIR* fra 21. august, 1987. (http://www.larouchepub.com/eiw/public/1987/eirv14n33-19870821/eirv14n33-19870821_060-lets_get_those_ayatollahs_out_of_lar.pdf)

AIPAC tager æren for denne vanvittige lov om sanktioner på forsiden af deres website. Men, de beskriver det som en lov om sanktioner mod Iran – til trods for, at de sanktioner mod Iran, den indeholder, er relativt uvæsentlige i betragtning af alle de allerede eksisterende amerikanske sanktioner mod Iran. De nævner ikke engang Rusland. Hvorfor? Og hvorfor blev sanktioner mod Rusland i det hele taget indført i en lov om sanktioner mod Iran? For at være belejligt for, at AIPAC kunne gennemtvinge den, derfor!

Og, som Diane Sare (medlem af LPAC) i dag påpegede, så hjalp det ikke, at alle kongresmedlemmer ved, at NSA har kopier af alle de billeder, de nogensinde har afsendt eller modtaget på deres mobiltelefoner – som Edward Snowden har vist os.

Vi vil besejre dette kup og få en økonomisk genrejsning i Roosevelts tradition, gennem Lyndon LaRouches Fire Nye Love!

Foto: Præsident Trump går om bord på Air Force One. (Photo: White House Flickr)

Kina skaber en »Mars-landsby« i Tibet til at undervise og tiltrække unge mennesker

28. juli, 2017 – Det Kinesiske Videnskabsakademi meddelte den 26. juli, at en »Mars-simuleringsbase« vil blive bygget i det tibetanske, autonome, administrative område, i »baglandet« af Qinghai-Tibet-plateauet. Mange træk i det 95.000 kvadratkilometer store område, såsom Gobiørkenen, kan fungere som brugbare analogier til Mars. Andre lande har brugt andre områder, inkl. de meget kolde, antarktiske, tørre søbunde, og Chiles Atacama-ørken, verdens tørreste, til samme formål. Området, der er udvalgt til at simulere Mars i Kina, beskrives som også værende »beliggende ved siden af mange turistattraktioner langs Haixi-korridoren, en del af Silkevejen i Gansu-provinsen.«

Basen vil have to funktionsområder: et Mars-samfund og en Mars-lejr. Liu Xiaoqun, Videnskabsakademiets direktør for udforskning af Månen og det dybe rum, forklarer, at basen vil udfylde hullet i videnskab og uddannelse og kombinere områderne rummet, astronomi, geologi, meteorologi og ny energi. Kinesiske medier tilføjer, at basen muligvis vil omfatte et studie til at optage film til uddannelsesformål og Tv-shows.

Kina har planlagt at lancere sin første robotmission til Mars i sommeren 2020. Det er et meget ambitiøst første skridt, der vil omfatte et kredsløbsfartøj, et landingsfartøj og et overfladekøretøj. Dette ville være det første forsøg på at gennemføre en sådan tregrenet mission under et lands første rumfærd til Mars.

Russisk-kinesisk øvelse i gang i Østersøen

25. juli, 2017 – Den fælles, russisk-kinesiske flådeøvelse er i gang i Østersøen, og litauerne forsikrer os om, at de holder nøje øje med den. »Litauen observerer nøje og konstant øvelser og anden militæraktivitet, der udføres i nabolaget, og videregiver information, som det får, til NATO-allierede«, sagde den litauerske viceforsvarsminister Vytautas Umbrasas til det regionale nyhedsbureau BNS tirsdag. Den skotske, politiske aktivist, Chris Bambery, sagde imidlertid til Sputnik, at den russisk-kinesiske øvelse er en naturlig respons til NATO's udvidelse helt frem til »grænsen til Smolensk«.

Når øvelsen først er forbi, vil de kinesiske skibe sammen med den russiske flåde den 30. juli deltage i en flådeparade i Skt. Petersborg for at fejre 100-års jubilæet for den russiske flåde, og som også vil omfatte skibe fra Ruslands nordflåde. I går skabte to af disse skibe, atomkrydseren Piotr Velikij og ubåden af Typhoon-klassen Dmitry Donskov, verdens største ubåd (som, endskønt den er i drift, i de seneste år hovedsagligt er blevet brugt som prøveskib for det ubådslancerede Bulava ballistiske missil), en hel del røre i Danmark, da de passerede gennem danske stræder på vej til Skt. Petersborg. Billedet af de to skibe, ledsaget af en oceangående slæbebåd, som passerer under Storebæltsbroen, er ganske spektakulært.

Foto: Verdens største ubåd sejler under Storebæltsbroen med kurs mod Østersøen. (Videograb, YouTube)

Kinas første omsejling af den arktiske rand er nu i gang; »Snedragen« sejlede ud fra Shanghai på en 20.000 mil lang rejse

21. juli, 2017 – Under stor fanfare satte Kinas isbryder »Snedragen« i går sejl fra Shanghai for at påbegynde en 83 dage og 20.000 mil lang rejse i landets første omsejling af den arktiske rand. Et 96 mand stort mandskab er om bord. Det ukrainskbyggede fartøj, der har været i tjeneste siden 1994, vil for første gang sejle den nordvestlige sejlroute, snarere end den nordøstlige, der er mindre udfordrende med mindre is.

Dette bliver Kinas ottende, arktiske ekspedition. Lin Sanqing, vicedirektør for Statens Havadministration, sagde, »Normalt gennemføres arktiske ekspeditioner en gang hvert andet år. Fra og med i år har vi planlagt at øge frekvensen af ekspeditioner.« I år planlægger Kina at åbne sin 5. arktiske forskningsstation.

Forskere om bord på »Snedragen« vil studere navigation, marin biodiversitet, hydrologi, biologi, kemi og forurening i Arktis. Fartøjet blev oprindeligt designet til at transportere forsyninger til Kinas forskningsstationer og har sejlet et halvt dusin ture. Kina har flere end 500 arktiske forskere og fire forskningsstationer i Arktis.

I maj fremsatte prof. Li Xiguang ved Tsinghua Universitet, at Kinas Silkevejsstrategi sandsynligvis vil omfatte Arktis og blive benævnt, »Ét Bælte, én Vej, én Cirkel«. Selv om Kina

ikke er en arktisk kyststat, har det haft et aktivt »engagement« i området.

Foto: Et medlem af det kinesiske forskerteam vinker, før han går om bord på forskningsskibet og isbryderen, Xuelong, eller »Snedragen«, i Shanghai, 20. juli, 2017. Den kinesiske isbryder satte torsdag sejl og satte ud på landets første omsejling af den arktiske rand. (Xinhua/Fang Zhe)

Den kinesiske flåde deltager i russisk flådeøvelse i Østersøen

19. juli, 2017 – Kinesiske flåde fartøjer vil fredag sejle ind i Østersøen for første gang, for at afholde fælles øvelser med Rusland, midt i vestlig mistænksomhed over øvelsernes formål, rapporterer *Global Times*.

Første stadie af Joint Sea-2017 vil blive afholdt fra 21. juli til 28. juli i Østersøen, citerer det russiske nyhedsbureau, Sputnik, det Russiske Forsvarsministerium for at rapportere. Næsten 10 skibe og flere end 10 fly og helikoptere fra den russiske og kinesiske flåde vil indgå i disse øvelser, sagde Sputnik. Kinas mest avancerede destroyer med missilkampsystem, 052D-krigsskibet, der er udstyret med multifunktionsradar og et vertikalt affyringssystem, vil ligeledes deltage i øvelserne.

»Dette er første gang, den kinesiske flåde sejler ind i Østersøen, et hav på en 'høj breddegrad'« (dvs., nord for 60 grader nordlig bredde – København ligger på ca. 55 grader nordlig bredde, -red.), sagde Li Jie, en flådeekspert med base

i Beijing, til *Global Times* og tilføjede, at øvelserne vil hjælpe Kina med at håndtere maritime trusler i fremtiden. Østersøen er en signifikant, maritim handelsrute mellem Rusland og Europa, med mulige konfrontationer mellem lande, såsom USA og Rusland, sagde Li. Han bemærkede, at Rusland har skiftet sin opmærksomhed fra Europa og over til det asiatiske Stillehavsområde i de seneste år pga. pres fra USA, og det ønsker at bruge området som et gennembrud for at håndtere USA.

Jens Stoltenberg, generalsekretær i NATO, sagde i juni måned, at NATO nøje ville overvåge Ruslands militærøvelser nær de baltiske landes grænser og krævede gennemskuelse i de fælles kinesisk-russiske øvelser og fælles øvelser mellem Rusland og Belarus i Zapad 2017-øvelsen til september.

Li understregede imidlertid, at øvelserne mellem Kina og Rusland i Østersøen har til formål at hjælpe dem til at håndtere mulige trusler og beskytte skibe og last på søen i fremtiden med udviklingen af Bælte & Vej Initiativet, såvel som også det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Kina og Rusland har afholdt fælles øvelser hvert år siden 2012. Det Kinesiske Forsvarsministerium sagde, at dette års øvelser vil fokusere på fælles redningsøvelser og beskyttelse af fragtskibe.

Foto: Kinesisk krigsskib i dansk farvand, 19. juli, 2017. I alt tre skibe passerede igennem dansk farvand. (foto: Det danske Forsvar.)

RADIO SCHILLER den 18. juli

2017: Fremskridt i Syrien og Nordkorea; men nu skal LaRouches Fire Økonomiske Love gennemføres, plus en rapport om Carnegie Hall-koncert i NYC til minde om Sylvia Olden Lee

Med næstformand Michelle Rasmussen

Læs her en anden rapport om koncerten:

I New York City, i det historiske Carnegie Hall, blev en stor kunster og digter æret med en koncert i anledning af hendes 100-års dag: Sylvia Olden Lee, der blev født på dagen for koncerten, den 29. juni, i 1917. En hyldest til hendes minde og til forevigelse af hendes levende eftermæle blev sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, med deltagelse af Schiller Instituttet, for et totalt fuldt hus og et publikum, der var passioneret involveret i mindet om og fejringen af arven efter denne utrolige kvinde.

Koncerten, »En hyldest til Sylvia Olden Lee, mester-musiker og lærer« bestod af arier, der blev sunget af førende elever af Sylvia Olden Lee i hele USA, og som nu er førende operasangere, og af mennesker, som hun havde rørt, og som havde lært af hende og levet ved hendes side. Den verdenskendte Simon Estes sang også. Der var arier og lieder af Verdi, Donizetti, Brahms, Schubert; men der blev også

sunget afroamerikanske spirituals, der var så stor en del af arven efter denne kvinde. Sylvia Olden Lee, der var den første afroamerikanske stemmetræner, som blev ansat af Metropolitan Opera. Hun skabte ligeledes muligheden for, at operasangerinden Marian Anderson kunne bryde farvebarrieren og blive den første, sorte sanger til at synge på Metropolitan Opera, med mange andre, der sidenhen fulgte. Der var også udvalgte korstykker af spirituals, der blev sunget af et 220-mand stort kor, der omfattede Schiller Instituttets kor, og som også sang Ave Verum Corpus af Mozart og Halleluja-koret fra Beethovens Kristus på Oliebjerget. Det var en absolut fantastisk musikalsk begivenhed, men også en begivenhed, der bærer vidnesbyrd om den menneskelige sjæls udødelighed. For jeg tror, at, som alle, der deltog i denne hyldestkoncert kan fortælle jer, så blev Sylvia Olden Lee ikke blot mindet på denne koncert; hun var fysisk og åndeligt til stede for dem, der var samlet i dette lokale til hendes ære.

Mad for Fred og Tanker, og kredit for udvikling

Leder fra LaRouche PAC, 15. juli, 2017 – Under sit todages besøg til Frankrig er præsident Donald Trump fortsat med at opbygge arbejdsrelationer med præsident Xi Jinping fra Kina; med præsident Vladimir Putin fra Rusland; og med andre, fornuftige statsoverhoveder, der er ved at vågne op til det faktum, at menneskehedens fremtid ligger uden for det, af Det britiske Imperium kontrollerede, geopolitiske spil.

Med den franske præsident Emmanuel Macron ved sin side under en fælles pressekonference i går, roste Trump Kinas Xi som »en dygtig mand, [der] elsker Kina«. Han beskrev Ruslands Putin

som en person, der »ønsker det, der er godt for Rusland, og jeg ønsker det, der er godt for USA«. Og Trump forsvarede stærkt sit nylige møde med Putin, som han forklarede, allerede havde frembragt vigtige resultater i Syrien: »Jeg mener, i en sag som Syrien, hvor vi kan komme sammen, aftale en våbenstilstand, og der er mange andre sager, hvor det, at komme overens, kan være en meget positiv ting.«

Det er fint nok alt sammen, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag; men dét, der er en presserende mangel, er et industrialiseringsprogram for USA for at standse det fremstormende kollaps af den fysiske økonomi – der intet steds ses tydeligere end i New York City. Trump-administrationen har endnu ikke handlet på sin annoncerede politik for en infrastrukturplan til \$1 billion, og heller ikke den presserende nødvendige Glass-Steagall konkursbehandling af de amerikanske og transatlantiske banksystemer. Hvis man ikke gennemfører et forceret program, opbygget omkring Lyndon LaRouches Fire Love, erklærede hun, vil intet andet virke: USA må gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer om byggeriet af Verdenslandbroen, inklusive internt i USA. »Det er økonomien, dumme!«, fremførte Zepp-LaRouche.

Overvej engang det følgende: I løbet af det seneste årti har Kina skabt henved \$10 billion i kredit, og med en voksende del heraf, der kanaliseres til udlandet som en del af Bælte & Vej Initiativet. Ved hjælp af denne kredit har de løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, bygget henved 22.000 km højhastighedsjernbaner og lanceret planetens mest avancerede, videnskabelige aktivitet inden for områderne rumforskning, fusionskraft osv.

I det samme årti har den transatlantiske sektors (plus Japan) finansinstitutioner udstedt mere end \$15 billioner i akkumuleret »kvantitativ lempelse«, en halv gang mere end det, Kina har udstedt i form af produktiv kredit – angiveligt for at øge bankudlån. Men, i mangel af Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, er *intet af dette* gået til produktiv investering. I

stedet har vi kollaps inden for infrastruktur og industri; voksende fattigdom og reel arbejdsløshed, en himmelstormende selvmordsrate og dødsrate som følge af narko og alkohol; og en opgivelse af videnskabelig indsats, som det bedst repræsenteres af NASA-missionen.

Dette er den store svaghed i den strategiske situation, understregede Zepp-LaRouche, en svaghed, som LaRouche-bevægelsen kan være med til at udbedre ved at få den amerikanske befolkning til at fokusere på de nødvendige løsninger på sammenbruddet, ligesom det lykkedes os at gøre med den nylige New York-konference om »Mad for Fred og Tanker«. Nu må de nødvendige infrastrukturprogrammer komme i gang, og kredit til udvikling må begynde at strømme.

Wall Street og City of London vil ikke synes om det. Men det vil alle andre.

Foto: Præsidenterne Trump og Macron taler på en fælles pressekonference i Paris, Frankrig, 13. juli, 2017.

POLITISK ORIENTERING den 13. juli 2017: Trump-Putin succesmøde midt i tysk G20-fiasko. Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

»Velkommen til det fortsatte drama, hvor vi forhåbentlig er i

gang med at skrive nye, meget mere spændende kapitler i menneskehedens historie; specielt på baggrund af det meget succesrige møde, der fandt sted i fredags mellem Donald Trump og Vladimir Putin, [i] kulissen af et ellers rimelig forfærdeligt G20-topmøde, der fandt sted i Hamborg. At rammerne for G20-topmødet var frygteligt, når det blev holdt i Tyskland, var ikke særlig overraskende. Der var ligesom blevet lagt op til – lang tid forinden, det sidste år, har man i Tyskland ikke snakket om andet, end at, nu skulle man få klimapolitikken tilbage på dagsordenen; det her skulle være mødet, hvor vi ligesom skulle re-fokusere, komme væk fra det her med diskussion om økonomi og udvikling og alt det her pjat, som Kina snakker om, og så komme tilbage til det, der virkelig betyder noget, nemlig, hvorledes vi kan få lagt skatter og afgifter på og reduceret menneskets aktiviteter her på jorden, således, at vi kan mindske mængden af CO₂ i atmosfæren; ja, ikke menneskemængden af CO₂ i atmosfæren, for det har vi mennesker jo ikke rigtig magt til at gøre måske; men i hvert fald måske reducere den menneskelige udledning af CO₂ med en eller anden brøkdel, og på den måde, håber vi, måske påvirke Jordens klima om hundrede år. Som jo er hele denne klimadagsorden, som har fyldt ufattelig meget, og som det jo var meningen skulle overtage alt her ved COP15-mødet her i København i 2009, og det skete heldigvis ikke. Og vi her på kontoret er meget stolte af, at vi var meget aktive desangående; at vi stod ude i bitter kulde foran Bellacentret og uddelte flyveblade i hobetal om, at det, klimadagsordenen drejede sig om, det var ikke at forbedre Jordens klima; det var at reducere antallet af mennesker her på Jorden. At det her var god, gammeldags malthusiansk politik; at man brugte CO₂ som en undskyldning for at sige, at vi skulle begrænse den menneskelige aktivitet her på Jorden; at vi skulle forhindre udvikling ... «

Hør mere:

Video 2. del:

Lyd:

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME.

Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

Vi kan vinde kampen om menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 11. juli, 2017 – Den aktuelle sindsstemning blev adresseret af Helga Zepp-LaRouche her til morgen, efter hun deltog i et Schiller Institut-arrangement i Berlin, der som taler havde Zhang Weiwei, kendt for sin 2012-bestseller, *The China Wave: Rise of a Civilizational State*. Hun sagde, at den aktuelle, ekstraordinære periode er vidt åben for, at vi kan sætte på dagsordenen det, der må gøres i Vesten: at samarbejde med AIIB og gå med i den Nye Silkevej. Vedtag LaRouches Fire Love i USA. Vi kan vinde denne kamp – det kan man se af den freak-out, der finder sted!

»Freak-out« er den helt rigtige beskrivelse af det seneste stunt i den 'farvede revolution' imod det amerikanske præsidentskab, hvor man nu beskylder Donald Trump, jr. for, at hans 20 minutter lange møde i 2016 med en russisk advokat var en kriminel handling, en anklage, der nu kører nonstop i de amerikanske medier. Faktisk lugter denne hændelse langt væk af at være en mislykket fælde, kørt af briterne og FBI. At blæse det op nu har til formål – udover at være et »legalistisk«[1] angreb mod præsident Trump – at skabe afsky og demobilisere den amerikanske befolkning.

Vi må, som Helga Zepp-LaRouche sagde i Berlin, gå frem ud fra den antagelse, at vi kan tage sejren hjem. Vi må påberåbe den guddommelige gnist i befolkningen. Dette er et »Percy Shelley«-øjeblik, hvor folk har »evnen til at formidle og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og natur«.

Et vigtigt møde fandt søndag sted i Beijing. Den syriske ambassadør til Kina, og andre, diskuterede Kinas involvering i genopbygningen af Syrien. I dag er der rapporter om, at en delegation af kinesiske forretningsfolk forventes at besøge

Syrien 15.-22. august for at se, hvilke projekter, der omgående kan påbegyndes. Idet de primært fokuserer på energiforsyning, vil de se på Damaskus, Aleppo og Homs. Den statsejede gigant, China Energy Engineering Corporation, og China Construction Fifth Engineering Division Corporation, vil deltage i gruppen. Man diskuterer en plan om at skabe en kinesisk-syrisk industripark for 150 selskaber, der vil skabe 40.000 jobs.

Der har tidligere været delegationer i Syrien, men den nye impuls for genopbygning kommer direkte som et resultat af den nye aftale mellem Rusland og USA om en våbenstilstand i Sydvestasien, der i sidste uge blev indgået under mødet mellem Putin og Trump.

Der er ingen tid at spille. Lidelserne og ødelæggelserne er enorme. En ny rapport, der er udkommet i denne uge, angiver omfanget af de rædsler, der finder sted i Yemen pga. af Londons/Saudi-Arabiens/USA's grusomheder. Verdens værste udbrud af kolera finder nu sted dér, med flere end 297.000 tilfælde siden april og mange dødsfald. Over 7 millioner mennesker har brug for omgående fødevarehjælp, der ikke kommer.

Vi er kaldet til at skabe en ny fremtid. Dette relaterer til det moderne Kinas natur, som det i dag blev forklaret af forfatter Zhang i Berlin. Han sagde, at Kina ikke er et almindeligt land, men en »civilisationsstat«, med en 5.000 år lang historie. Kinas model i dag er, at det er ideer, der bestemmer systemet, og ikke omvendt, som det er tilfældet med Vesten. Man beslutter, hvad man skal gøre, baseret på fremtiden. Man beslutter, hvilken fremtid, man vil have, og så opfinder man systemet for at komme dertil.

Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

[1] **legalisme**, i Kina en betegnelse for tankestrømninger, som

vandt indflydelse op til dannelsen af kejserstaten i 221 f.Kr. Legalisterne var af den opfattelse, at samfundet var i konstant forandring, og at statsmagten hele tiden måtte tilpasse sig de nye forhold og ikke søge at gendanne fordums tiders samfund. De mente, at mennesket grundlæggende var selvisk og uden evne til af egen drift at handle socialt. Et velfungerende samfund kunne ikke etableres gennem en fyrstes moralske lederskab eller intelligens. Legalisme stod i ét og alt for det modsatte af konfucianisme. (*Gyldendal Den Store Danske*).